

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213010306
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7213010306.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2014, v trestnej veci proti obžalovanej A.. C. B., pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 26.11.2013 sp.zn. 3 T 11/2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d/ Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por., s poukazom na ustanovenie § 285 písm.b/ Tr.por. obžalovanú A.. C. B., E.. XX.XX.XXXX K. D., oslobodzuje spod obžaloby Okresného prokurátora Košice II sp.zn. 3 Pv 788/2012 zo dňa 6.2.2013, podanej pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

v D. dňa 9.11.2012 v čase o 12.05 hod. viedla po ulici G. osobné motorové vozidlo zn. L. L., C.: D. XXX M., pričom pred križovatkou s ulicou Š. J. nerešpektovala zvislú dopravnú značku „Daj prednosť v jazde“ a nedala prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu zn. S. U., C.: D. XXX C., ktoré viedla vodička U.. O. D. po ulici Š. J. v smere od ulice J. S., pričom v dôsledku zrážky motorové vozidlo vodičky U.. O. D. prešlo do protismernej časti vozovky, kde sa zrazilo s oproti idúcim osobným motorovým vozidlom zn. E. Z., C.: D. XXX B., ktoré viedol vodič I. E., ktorý pri dopravnej nehode utrpel pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice a podvrtnutie ľavého kolenného kĺbu s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 9.11.2012 do 6.12.2012,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 3T 11/2013 z 26.11.2013 bola obžalovaná A.. C. B. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

dňa 9. 11. 2012 o 12, 05 hod. viedla v D. po ul. G. osobné motorové vozidlo zn. L. L. C.: D. XXX M. a pred križovatkou s ulicou Š. J. nerešpektovala zvislú dopravnú značku „Daj prednosť v jazde „ a nedala prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu zn. S. U. C. : D. XXX C., ktoré viedla vodička U.. O. D. po Š.X. J. v smere od J. S., pričom v dôsledku zrážky prešlo osobné motorové vozidlo vodičky U.. O. D. do protismernej časti vozovky, kde sa zrazilo s oproti idúcim osobným motorovým vozidlom zn. E. Z. C. : D. XXX B., ktorého vodič I. E. utrpel pri dopravnej nehode pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia a práceneschopnosti od 9. 11. 2012 do 19. 11. 2012.

Za to jej súd podľa § 158, § 38 ods. 2, ods. 3 , § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výške 500,00 (päťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanej pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovanej. Podané odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu O. X. X.. V písomnom odvolaní tvrdila, že okresný súd nerozhodol správne a zákonne. Úvodom odvolania zvýraznila, že súd nesprávne a arbitrárne určil dobu liečenia a práceneschopnosti poškodeného na dobu 10 dní. Takýto záver súdu však nie je správny a je v rozpore s vykonaným dokazovaním. V tejto súvislosti poukázala na výpoveď poškodeného z hlavného pojednávania konaného 5.9.2013, ktorý uviedol, že fixačný golier naplno používal 2 až 3 dni a asi po týždni ho prestal používať úplne.

Z uvedeného dôvodu nebola naplnená dikcia ustanovenia § 123 ods.2 Tr.zák., ktoré definuje ublíženie na zdraví. Poukázala taktiež na znalecký posudok znalca A. I. P. z 26. mája 2013, ktorý ustálil, že u poškodeného sa jednalo o ľahké zranenie v celkovej dĺžke PN do 7 dní. Obvyklý spôsob života poškodeného nebol na viac ako krátky čas obmedzený. Záver súdu, ktorý stanovil dobu liečenia a práceneschopnosti poškodeného od 9.11.2012 do 19.11.2012 je teda zjavne nesprávny, arbitrárny a je v rozpore s vykonaným dokazovaním, tvrdeniami poškodeného a so závermi znaleckého posudku.

Navyše spôsob, akým súd k danému záveru dospel svojou myšlienkovou úvahou neobstojí nielen z právneho, ale ani logického hľadiska. Súd uviedol, že vychádzal z pravidelných kontrol, ktoré boli stanovené len na základe subjektívneho rozhodnutia ošetrojúceho lekára. V tejto časti sa mal súd riadiť zásadou „in dubio pro reo“ a v pochybnostiach mal rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Obžalovaná zároveň namietala zákonnosť uloženého trestu, ktorý jej bol vymeraný ako trest peňažný vo výške 600,- Eur (správne 500,- Eur). Takýto trest považovala vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a jej osobu za mimoriadne prísny a neadekvátny spáchanému skutku a okolnostiam prípadu. Preto zvýraznila ustanovenia § 34 ods.4 Tr.zák. týkajúce sa určovania druhu a výmery trestu. Súd mal správne prihliadnuť najmä na okolnosť, že k dopravnej nehode došlo za výrazného spoluzavinenia U. O. D.. Takéto zistenie bolo aj predmetom znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy U. O. X.. Opakovane poukázala na podľa jej názoru ľahké zranenie poškodeného s tým, že hranica peňažného trestu podľa § 56 ods.1 Tr.zák. je v sume 160,- Eur, pričom jej uložený trest je takmer 4-násobok spodnej hranice tohto trestu.

Taktiež zvýraznila jej správanie, osobu a čestný postoj k spáchanému trestnému činu, ako i register priestupkov na úseku dopravy bez jedného záznamu. Pokiaľ by súd teda dospel k záveru o jej vine, okolnosti prípadu odôvodňujú uloženie peňažného trestu v najnižšej možnej spodnej hranici, a to 160,- Eur, a preto peňažný trest vo výške 600,- Eur (správne 500,- Eur) je neprimerane prísny.

Z tohto dôvodu navrhla, aby bol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej, táto navrhla odvolaniu vyhovieť z vyššie uvedených dôvodov.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods.1 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné, avšak z iných, ako ňou namietaných skutočností.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, krajský súd v odvolacom konaní zistil, že všetky dôkazy, ako z prípravného konania, tak aj hlavného pojednávania boli zabezpečené a vykonané procesne správnym

spôsobom. Z tohto dôvodu nepovažoval za nutné opakovane uvádzať ich obsah, a to za situácie, že tieto sú súčasťou odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Krajský súd po vyhodnotení zabezpečených dôkazov, a to za uplatnenia základnej zásady trestného konania uvedenej v § 2 ods.12 Tr.por. dospel na rozdiel od okresného súdu k odlišnému názoru, ktorý sa týkal viny obžalovanej zo stíhaného trestného činu.

V tejto súvislosti odvolací súd ustálil, že primárnou a základnou príčinou vzniku dopravnej nehody bol nesprávny spôsob vedenia motorového vozidla účastníčkou dopravnej nehody U.. O. D.. Táto svedkyňa, ktorá nebola trestne stíhaná, podľa názoru krajského súdu zapríčinila vznik dopravnej nehody zmätočne vykonaným odbočovacím manévrom, a to za stavu, že svoje vozidlo nevedla v smere zapnutého ukazovateľa jazdy (smerovkou). Obžalovaná, ktorá registrovala započatie vykonania odbočovacieho manévru svedkyne U.. O. D., bez vzniknutej prekážky v cestnej doprave nemohla relevantne predpokladať, že vozidlo vedené svedkyňou bezdôvodne zmení smer jazdy a takýmto spôsobom dôjde k ich vzájomnému stretu pri prechádzaní križovatkou. K tomuto stavu je potrebné navyše dodať, že obžalovaná po presvedčení sa o započatí vykonania odbočovacieho manévru vozidla U.. O. D., musela ďalej kontrolovať stav premávky v križujúcom ľavom jazdnom pruhu a tento jej v čase nehody nebránil v prejazde križovatkou. Uvedený záver je v súlade aj so znaleckým posudkom znalca z odboru cestnej dopravy U.. O. X., ktorý ako primárnu príčinu vzniku dopravnej nehody uviedol chybu v technike jazdy vodičky U.. O. D.. Táto vodička sa plne nevenovala vedeniu vozidla, zapla smerové svetlá pre odbočovanie doprava a napriek pôvodnému deklarovaniu odbočenia vozidla smerom vpravo, pokračovala v jazde priamo. Navyše z výpovede svedkyne U.. O. D. bolo zrejmé, že v inkriminovanom čase vzniku dopravnej nehody obsluhovala svoj mobilný telefón a dostatočným spôsobom sa nevenovala riadeniu vozidla.

Zodpovednosť za vzniknutú kolíziu a následnú dopravnú nehodu teda podľa názoru krajského súdu neniesla obžalovaná, ale svedkyňa U.. O. D., a to už z vyššie uvedených dôvodov. Pre tieto skutočnosti nie je možné konanie obžalovanej posúdiť ani ako iné protiprávne konanie.

Podľa § 285 písm.b/ Tr.por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom. Vzhľadom k tej situácii, že konanie obžalovanej A.. C. B. podľa názoru druhostupňového súdu nevykazovalo zákonné znaky žalovaného trestného činu, rozhodol o jej oslobodení spod podanej obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.